

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

Η σημερινή μας συνεδρίαση είναι πράγματι σημαντική. Γιατί με τις αποφάσεις μας θα καθορίσουμε σε ένα μεγάλο βαθμό την πορεία του κινήματός μας προς το Συνέδριο.

Οι θέσεις και οι διαδικασίες που σήμερα και αύριο θα αποφασίσουμε, / θα δώσουν τον τόνο, / ώστε τα δεκάδες χιλιάδες μέλη μας, οι εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες που θα συνεισφέρουν τον προβληματισμό τους, να αποκρυσταλλώσουν τις σταθερές θέσεις μας για μία νέα πορεία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της χώρας.

Στην ιστορία των σοσιαλιστικών κομμάτων υπάρχουν πολλοί τύποι συνεδρίων. / Υπάρχουν συνέδρια ρουτίνας, υπάρχουν συνέδρια μεταβατικά, υπάρχουν και συνέδρια τομής, συνέδρια που σφραγίζουν αποφασιστικά την πορεία ενός κόμματος και μιας χώρας.

Τον χαρακτήρα του Συνεδρίου θα τον διαμορφώσει τελικά η δυναμική των συνεδρων μας, / η δυναμική εμπλοκή των δεκάδων χιλιάδων μελών μας, των εκατοντάδων χιλιάδων πολιτών στα μεγάλα ζητούμενα του κινήματος και της χώρας. /

Δικό μας χρέος σήμερα είναι να διαμορφώσουμε τις καλύτερες δυνατές προϋποθέσεις για τον πιο ολοκληρωμένο διάλογο μέσα στις τάξεις του κινήματός μας και μέσα στα στρώματα και

τις τάξεις της κοινωνίας που θέλουμε να εκφράσουμε πρωτοπόρα. Και να δουλέψουμε, ώστε ο διάλογος αυτός να οδηγήσει σε προτάσεις πειστικές, ουσιαστικές, οραματικές! Προτάσεις που θα κάνουν εμφανές στον κάθε πολίτη, τι εκπροσωπούμε, ποιές είναι οι διαφορές μας με άλλα κόμματα.

Το Συνέδριό μας δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι μια εσωστρεφής διαδικασία. Δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι μια υπόθεση συσχετισμών ενός κομματικού ιερατείου.

Το Συνέδριό μας δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι ένα ερμητικό σύστημα κρυπτογραφικών κειμένων και θέσεων για τους μνημένους.

Το Συνέδριό μας πρέπει να είναι μια υπόθεση της ελληνικής κοινωνίας! Ένα γεγονός με καταλυτικές ιδεολογικές και πολιτικές επιπτώσεις στην διαμόρφωση του άμεσου και μακροπρόθεσμου πολιτικού σκηνικού.

Σήμερα και αύριο πρέπει να συζητήσουμε τους όρους και τις προϋποθέσεις, ώστε οι προβληματισμοί μας να καλύψουν τα πιο κρίσιμα ζητήματα, τις πιο καθοριστικές επιλογές που έχουμε να κάνουμε στο πέρασμα της χώρας μας από τον 20ο στον 21^ο αιώνα.

Το Συνέδριό έχει τρεις τομείς στους οποίους αποτυπώνεται το εύρος των θεμάτων που καλείται να διαπραγματευθεί:

- Την ιδεολογική επεξεργασία των θέσεων για τον δημοκρατικό σοσιαλισμό έτσι όπως διαμορφώνονται οι τάσεις σήμερα στην Ευρώπη και στο παγκόσμιο επίπεδο.
- Τις πολιτικές θέσεις γύρω από τις οποίες αρθρώνεται ο προγραμματικός πολιτικός μας λόγος.
- Το καταστατικό, στο οποίο κατασταλάζουν οι ιδεολογικές και πολιτικές μας θέσεις, προσδίνοντας μια ορισμένη δομή και δυναμική στην πολιτικοοργανωτική μας διάρθρωση.

Και στους τρεις αυτούς τομείς, υπάρχει ήδη μακρά επεξεργασία που η εξειδίκευσή τους είναι αντικείμενο αυτής της Συνόδου της Κεντρικής Επιτροπής.

Ωστόσο, σύντροφοι και συντρόφισσες, οι ιδεολογικές επεξεργασίες, ο προγραμματικός πολιτικός λόγος και η ανάλογη πολιτικοοργανωτική δομή, κινδυνεύουν να γίνουν αντικείμενα ενός κομματικού φορμαλισμού, εάν δεν ενταχθούν σε ένα συγκεκριμένο πολιτικό πλαίσιο. Αν δεν γίνουν ορατά, κατανοητά και καθαρά για το τελευταίο στέλεχος, το τελευταίο μέλος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τον κάθε Έλληνα πολίτη, τα απλά ζητούμενα «που πάμε», «τί Ελλάδα θέλουμε», «για ποιά Ευρώπη αγωνιζόμαστε», «σε ποιούς απευθύνεται η πολιτική μας», «τί θέλει, τι μπορεί και για ποιά πράγματα αγωνίζεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ.».

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

Το έργο μας

Σ' αυτά τα ερωτήματα δίνουμε τις απαντήσεις μας! Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει μια περήφανη ιστορία 24 χρόνων. / Το έργο του, είτε στην κυβέρνηση, είτε στην Αντιπολίτευση, έχει εγγραφεί απολύτως θετικά στην σύγχρονη πολιτική ιστορία της Ελλάδας.

Ειδικότερα από το 1993, αναλάβαμε ένα ιδιαίτερα βαρύ έργο. Την ώρα ακριβώς που όλη η Ευρώπη είχε επιταχύνει τους ρυθμούς της ενοποίησής τους, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κατάφερε το '90-'93 να αποδιοργανώσει την οικονομία, να αποξενώσει την κοινωνία, να εντείνει την ανισότητα, να απομονώσει τη χώρα, να καθυστερήσει την Ελλάδα στην πορεία της Ευρώπης προς την ΟΝΕ.

ΠΑΡΟΥΣΙΑ

Από το 1994 ως σήμερα, οι κυβερνήσεις μας πέτυχαν δύο ισοδύναμα κεντρικά ζητούμενα:

- Πρώτον: Καταφέραμε με αποφασιστικό τρόπο να ανασυγκροτήσουμε την οικονομία μας, να περιορίσουμε σημαντικά τις πιο έντονες ανισορροπίες που δημιουργούσαν μακροχρόνια, αναπτυξιακή στασιμότητα, επενδυτική αποκλιμάκωση, κοινωνικό έλλειμμα, αβεβαιότητα, συνεχή αποδυνάμωση της διεθνούς θέσης της χώρας, όχι μόνο στα οικονομικά, αλλά και στο πεδίο της εξωτερικής πολιτικής.

Αποκαταστήσαμε την εμπιστοσύνη, φέρνουμε τη χώρα στην ONE, πραγματοποιήσαμε στόχους που πολλοί πίστευαν ακατόρθωτους.

Κάποιοι, επηρεασμένοι από το παρελθόν, αρέσκονται σε λεκτικές ακροβασίες γύρω από την ονομαστική και την πραγματική σύγκλιση.

Ας μην υποβαθμίζουμε ένα σπάνιο αγώνα που από το 1993 έδωσε η κυβέρνησή μας. Τα επιτεύγματα για τη σύγκλιση προς την ONE, τη λεγόμενη ονομαστική σύγκλιση, αποτελούν μια τεράστια επιτυχία για την κυβέρνηση, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., τη χώρα, τον κόσμο που μας εμπιστεύεται.

Ονομαστική και πραγματική σύγκλιση δεν είναι ξεκομμένα φαινόμενα. Μαζί με τη σύγκλιση δημιουργήσαμε μηχανισμούς για πραγματική ανάπτυξη, με ρυθμούς 3,5% στα δύο τελευταία χρόνια, ρυθμούς που δεν είχε γνωρίσει για πολύ καιρό η χώρα. Όλα αυτά αντικατοπτρίζονται στο επίπεδο ζωής του πολίτη.

Η ανακούφιση στην τσέπη του κάθε πολίτη είναι υπαρκτή και όχι ονομαστική. Η ανακούφιση γιατί ο πληθωρισμός είναι χαμηλότερος. Η ανακούφιση γιατί οι αποταμιεύσεις του δεν κινδυνεύουν. Η πτώση του επιτοκίου είναι επίσης υπαρκτή. Πρίν πέντε χρόνια ένας που έπαιρνε στεγαστικό δάνειο 10.000.000 δρχ. πλήρωνε μηνιαίο τοκοχρεολύσιο

170.000 δρχ. τώρα για το ίδιο ποσό πληρώνει 92.000 δρχ.
Τί είναι αυτό σύντροφοι; Ονομαστικός δείκτης ή πραγματική
μηνιαία ανακούφιση του πολίτη;

- Δεύτερον, δεν πετύχαμε μόνον την εξυγίανση της οικονομίας. Δεν επιτύχαμε μόνον τους συγκριτικά υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Παρά τις δυσκολίες, παρά την μεγάλη προσπάθεια που έπρεπε να καταβάλουμε, αυτά τα πέντε τελευταία χρόνια είμαστε η μόνη χώρα στην Ευρώπη που διαφυλάξαμε και επεκτείναμε το κοινωνικό κράτος. Παντού αλλού στην Ευρώπη, οι στόχοι της σύγκλισης σήμαναν περικοπές των κοινωνικών δαπανών.

Εδώ, στην Ελλάδα, χάρη στην πολιτική μας, χάρη στην πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ., διαφυλάξαμε τις κοινωνικές κατακτήσεις του '81-'89, που τις απείλησε μόνον η Νέα Δημοκρατία το '90-'93. Και λέμε καθαρά: στόχος του Συνεδρίου μας, στόχος της κυβερνητικής πολιτικής μας, είναι να δώσουμε νέο βάθος και μεγαλύτερη έκταση στις κοινωνικές μας πολιτικές. Και αυτό μόνον εμείς το μπορούμε. Γιατί οι στόχοι αυτοί είναι ενσάρκωμένοι στην πολιτική ιδεολογία μας, στις αξίες μας, είναι στόχοι που διασφαλίζουμε μέσα από την ανακατανομή των πόρων, που πετυχαίνει η πολιτική μας, ανακατανομή προς τις κοινωνικές και αναπτυξιακές δαπάνες.

Η Ελλάδα της δημιουργίας γίνεται πραγματικότητα.

«Τι θέλει», λοιπόν, «και τι μπορεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ.», να τα απλά ερωτήματα μπροστά στο Συνέδριό μας. Και απαντώ, εξίσου στέρεα και απλά:

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θέλει και μπορεί να εξασφαλίσει το πέρασμα της Ελλάδας από την οικονομική και κοινωνική περιφέρεια της Ευρώπης σε μια θέση δυναμικής ευημερίας, ανάπτυξης, δημιουργίας, κοινωνικής συνοχής, ισχυρής και αξιόπιστης παρουσίας. Μία θέση που θα μετατρέπει τη χώρα σ' ένα πόλο σταθερό, σ' ένα κόσμο αυξανόμενης αβεβαιότητας και συνεχών αλλαγών. Έτσι ώστε να μπορούμε από καλύτερη θέση να αντιμετωπίζουμε τα νέα προβλήματα και να ανταποκρινόμαστε στις προσδοκίες των πολιτών μας.

Ήδη βρισκόμαστε σε πολύ καλό δρόμο. Πιστεύουμε βάσιμα, ότι στις αρχές του 2000 θα υπερκαλύπτουμε όλους τους όρους, ώστε να μπούμε στην ΟΝΕ «με το σπαθί μας», τον Ιανουάριο του 2000.

Τί σημαίνει για μας αυτός ο στόχος;

Σημαίνει ότι ως τις εκλογές του 2000 ακολουθούμε με συνέπεια και σταθερότητα την χαραγμένη πολιτική μας που αποδίδει ήδη καρπούς. Η εργασία, οι κόποι και οι θυσίες, του

Ελληνικού λαού πιάνουν επιτέλους τόπο. Δεν πρέπει να διστάσουμε στο τελευταίο τμήμα της διαδρομής.

Η Ελλάδα μπαίνει στην ΟΝΕ ισότιμα. Ούτε επαιτούμε, ούτε διαπραγματευόμαστε από θέση αδυναμίας. Η Ελλάδα απαιτεί και επιβάλλει την παρουσία της στον σκληρό πυρήνα των Ευρωπαϊκών αποφάσεων.

Τί σημαίνει για μας, για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το ορόσημο του 2000;

Για μας, το 2000 δεν είναι απλά η επισφράγιση της ένταξης της χώρας στην ΟΝΕ.

Έχουμε πει επανειλημμένα ότι η ΟΝΕ δεν είναι πανάκεια. Ότι με την ένταξή μας δεν θα λυθούν όλα τα προβλήματά μας, δεν θα εξαλείψουμε αυτόματα τη φτώχεια και τις οικονομικές ανισότητες. Θα έχουμε αποκτήσει όμως μια πιο στερεή βάση για να διαμορφώσουμε μια κοινωνία πιο δίκαιη, πιο αλληλέγγυα, μια στερεή βάση για την αναπτυξιακή μας πορεία. Θα επαναλάβω το παράδειγμα των επιτοκίων. Με την ένταξή μας σε μια μεγάλη ζώνη νομισματικής σταθερότητας πετυχαίνουμε την αποκλιμάκωση των επιτοκίων δανεισμού. Ήδη η έναρξη της ΟΝΕ είχε, παρόλο που δεν συμμετέχουμε, ως αποτέλεσμα τη μείωση των επιτοκίων των μακροχρόνιων ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου. Τα επιτόκια δανεισμού του δημοσίου θα μειωθούν μετά την ένταξη από 2 έως 4 μονάδες και ανάλογη πορεία θα ακολουθήσουν και όλα τα

επιτόκια των δανείων που δίνουν οι τράπεζες σε επιχειρήσεις, σε οικογένειες για στεγαστικά δάνεια, στους πολίτες για καταναλωτικά δάνεια, στους νέους για σπουδές. Το κόστος αυτών των δανείων θα είναι πολύ μικρότερο απ' ό,τι είναι σήμερα με αποτέλεσμα το διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών να αυξηθεί. Αυτό το φαινόμενο συνιστά μια σημαντική αναδιανομή του εισοδήματος σε όφελος των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων και σε βάρος του χρηματοπιστωτικού τομέα. Γίνεται μία μεταφορά πόρων από το τραπεζικό σύστημα προς τις επενδύσεις και την κατανάλωση ευρέων κοινωνικών στρωμάτων.

Ας έρθω τώρα στο Δημόσιο. Το ετήσιο όφελος για το δημόσιο θα ανέλθει σε εκατοντάδες δισεκατομμύρια δραχμές, και θα προέλθει από την μείωση των τόκων που πληρώνουμε ως χώρα στους δανειστές μας. Αυτό το όφελος θα εκφράζει την προσπάθεια που καταβάλαμε ως χώρα και ως οικονομία για να μπούμε στην ΟΝΕ, και θα οφείλεται στην επιτυχή πορεία και κατάληξη αυτής της προσπάθειας. Αυτό θα είναι το «Πακέτο της Ένταξης», το αποτέλεσμα της προσπάθειάς μας. Από μας εξαρτάται να το αξιοποιήσουμε για να βελτιώσουμε ακόμη περισσότερο τις προοπτικές ευημερίας για όλους. Είναι στο χέρι μας να το κατευθύνουμε σε επενδύσεις που δημιουργούν ευκαιρίες για το μέλλον, σε χρηματοδότηση μιας δυναμικής κοινωνικής πολιτικής, σε μία κατεύθυνση οικονομικής ανάπτυξης, αλλά και δικαιοσύνης και αλληλεγγύης. Εδώ θα φανεί η προσπάθειά μας να πετύχουμε

δικαιότερη κατανομή της ευημερίας και να ανοίξουμε περισσότερες ευκαιρίες για όλους. Γιατί μόνο έτσι θα εξυπηρετηθεί ο διπλός μας στόχος που είναι η οικονομική ανάπτυξη και ευημερία σε μία κοινωνία συνοχής και αλληλεγγύης.

Το 2000 θα είναι λοιπόν η χρονιά της ωρίμανσης των νέων μεγάλων πολιτικών που ήδη από το 1999 θα μπορούσαμε να δρομολογήσουμε.

Για μας, οι εκλογές του 2000 δεν θα είναι η επισφράγιση της ΟΝΕ. Αλλά η αφετηρία για την αξιοποίηση όλων των ευκαιριών που ανοίγει η νέα θέση της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

Η αντιστοιχία

Θα έχετε παρατηρήσει, ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αντιμετωπίζει όχι απλώς μια κακόπιστη αντιπολίτευση. Αντιμετωπίζει το χειρότερο είδος αντιπολίτευσης, που είναι η παχυλή άγνοια.

Τί κάνει όλον αυτόν τον καιρό η Νέα Δημοκρατία, αλλά δυστυχώς, συχνά, και τα άλλα κόμματα;

Κάθονται στις κερκίδες την ώρα που η κυβέρνηση δουλεύει σκληρά και κάνουν σχόλια.

Το νόημα της αντιπολιτευτικής τακτικής της Νέας Δημοκρατίας είναι η πολιτική του Χατζηαβάτη: «δουλεύει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να βάλει την χώρα στην ΟΝΕ και θα έλθω εγώ μετά να καρπωθώ τα οφέλη». Αλλά οι άνθρωποι, σύντροφοι, είναι «νυχτωμένοι». Δεν καταλαβαίνουν τίποτα, όχι μόνον από την πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά από την Ευρωπαϊκή πολιτική όπως το έδειξε το παρελθόν και η σημερινή τους στάση.

Εδώ δεν έχουν καταλάβει τίποτε από την προσπάθεια όλου του ελληνικού λαού και της κυβέρνησής μας τα τελευταία χρόνια.

Όλα όσα επιτύχαμε, αυτοί νομίζουν ότι έγιναν αυτόματα, από κάποιες θεϊκές δυνάμεις και από ντιρεκτίβες των Βρυξελλών. Γι' αυτό και καλλιεργούν την άποψη ότι η πρόοδος που πετύχαμε ήταν αυτονόητη. Αν ήταν όλα αυτονόητα γιατί δεν τα κατάφεραν όταν ήταν στη κυβέρνηση;

Οι άνθρωποι δεν κατάλαβαν ότι τίποτε δεν μας προσφέρθηκε, ούτε πρόκειται να μας προσφερθεί. Τα κατακτήσαμε όλα με κόπους, με θυσίες, με γνώση και μαστοριά στην διαρκή διαπραγμάτευση που είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση. Και με τις εμπειρίες μας, με τη γνώση μας, με την όλο και βελτιούμενη αποτελεσματικότητά μας, θα συνεχίσουμε.

Μια ηγεσία ανυποψίαστων και «ίματζ μαϊήκερς» όπως της Νέας Δημοκρατίας μπορεί να γκρεμίσει σε λίγους μήνες όσα κερδήθηκαν σε τόσα χρόνια. Έδειξαν άλλωστε την έλλειψη

εμπειρίας και ικανότητας με τις αντιφατικές πολιτικές τους το διάστημα '90-'93.

Εμείς γι' αυτό έχουμε ξεκάθαρο στόχο: θα βάλουμε την χώρα στην ΟΝΕ με το σπαθί μας και ισότιμα. Και θα ολοκληρώσουμε με την ψήφο του λαού το έργο της ανάπτυξης και της ευημερίας της χώρας το 2000 με το 2004.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. απέδειξε, ότι συνδυάζει την άσκηση υπεύθυνης οικονομικής πολιτικής με κοινωνική ευαισθησία. Απέδειξε επίσης ότι διαθέτει τα κατάλληλα κυβερνητικά στελέχη, που μπορούν να αξιοποιήσουν αυτό το δύσκολο έργο.

Η άσφαιρη αντιπολίτευση των «ίματζ μαίηκερς» του τηλεοπτικού θεάματος, των λεκτικών σχημάτων για μαζική κατανάλωση δεν έχει κάτι ωφέλιμο να προσφέρει, ούτε τώρα, ούτε στο μέλλον. Και ο λαός το καταλαβαίνει ήδη καλά.

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

Γιατί έχει σήμερα ιδιαίτερα οξεία ανάγκη να ματαιωθεί η χώρα

Είναι φυσικό, σε εποχές μεγάλων παγκόσμιων μεταβολών τα προβλήματα να γίνονται πολύ πιο σύνθετα απ' ό,τι είχαμε συνηθίσει λίγα χρόνια πριν.

Είναι αλήθεια, ότι τα τελευταία 9 χρόνια, μετά την κατάρρευση του διπολισμού, κοσμοϊστορικές αλλαγές κλόνισαν τα θεμέλια

δομών που είχαμε μάθει να τις θεωρούμε αναλλοίωτα σταθερές.

Αυτό δίνει την ευκαιρία στη αξιωματική αντιπολίτευση να ισχυριστεί, ότι διαχωριστικές γραμμές δεν υπάρχουν πια. Γελιέται. Υπάρχουν, γίνονται όλο και πιο έντονες.

Διαχωριστική γραμμή αποτελεί η διαφορετική αντίληψή μας για την κοινωνία και την κοινωνική εξέλιξη. Η κυβέρνηση και ο πολιτικός κόσμος κατά τη Νέα Δημοκρατία έχουν σκοπό να διαχειρίζονται προβλήματα, είναι μάνατζερ. Γιατί για τη Νέα Δημοκρατία η οργάνωση της κοινωνίας είναι δεδομένη. Χρειάζεται μόνο να λειτουργήσει καλύτερα το υπάρχον. Για μας το ΠΑ.ΣΟ.Κ. η επιτυχία κρίνεται όχι μόνο από το εάν λειτουργεί καλύτερα αυτό που υπάρχει, αλλά κυρίως από το εάν πραγματοποιούνται μεταρρυθμίσεις που οδηγούν σε μια κοινωνία με υψηλότερη ευημερία, πιο δημοκρατική, κοινωνικά πιο δίκαιη και με μεγαλύτερη ποιότητα ζωής. Αυτά είναι τα καθοριστικά κριτήρια, η πραγματοποίηση αλλαγών που βελτιώνουν την ευημερία, τις συνθήκες ζωής, τις δυνατότητες των πολιτών. Η πολιτική δράση σε σχέση με το όραμά μας. Η πολιτική δεν είναι τεχνοκρατική διαχείριση. Είναι παρέμβαση στην κοινωνική-οικονομική εξέλιξη, για να ξεπεράσουμε το σήμερα και να πλησιάσουμε τις αξίες μας. Να βελτιωθούν οι συνθήκες ζωής. Να καταργηθούν φραγμοί και εμπόδια που περιορίζουν τους πολίτες. Να υπάρχουν περισσότεροι δρόμοι για την προσωπική ευημερία. Να

δημιουργηθεί ένας χώρος ανάπτυξης και κοινωνικής δικαιοσύνης για όλους. Με εκπαίδευση, με συλλογικές διαπραγματεύσεις, με αναπτυξιακές πρωτοβουλίες του κράτους, με κοινωνικές πρωτοβουλίες στην υγεία, την κοινωνική ασφάλιση, την πρόνοια, μια πιο ανοιχτή, πιο ελεύθερη κοινωνία όπου περιορίζεται η εκμετάλλευση και ανοίγονται όλο και περισσότερες δυνατότητες και ευκαιρίες.

Γι' αυτό και διαφέρει η αντίληψη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από την αντίληψη της Δεξιάς για την αγορά. Για μας η αγορά είναι μέσο οργάνωσης της κοινωνίας, ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι μας. Η αγορά συνυπάρχει με τους στόχους μας. Για τη Δεξιά η αγορά είναι ο καθοριστικός αν όχι ο αποκλειστικός τρόπος οργάνωσης των οικονομικών και κοινωνικών σχέσεων γιατί μοχλός είναι το ιδιωτικό κέρδος. Η κοινωνία προσανατολίζεται από την αγορά και το ιδιωτικό κέρδος και όχι από άλλες αξίες όπως η κοινωνική δικαιοσύνη, η συνοχή, η ποιότητα ζωής σε μια κοινωνία.

Γι' αυτό και διαφέρει η αντίληψή μας από την αντίληψη της Δεξιάς για το Κράτος. Για τη Δεξιά το Κράτος είναι ένας μηχανισμός εξουσίας, που εξασφαλίζει τη λειτουργία της αγοράς, πρακτικά ο μηχανισμός εξουσίας της καθεστηκυίας τάξης που εκμεταλλεύεται την αγορά. Γι' αυτό και το ελληνικό κράτος αναπτύχθηκε ως πελατειακό κράτος. Για μας το κράτος ήταν και είναι πάντοτε η συμπύκνωση μιας σειράς κοινωνικών οικονομικών και πολιτικών σχέσεων. Δεν είναι

ουδέτερο, δεν μπορεί να είναι ουδέτερο, και μπορεί και πρέπει να αποτελέσει μοχλό ανάπτυξης και κοινωνικής δικαιοσύνης.

Επειδή υπάρχουν διαχωριστικές γραμμές, μας στηρίζουν διαφορετικές κοινωνικές συμμαχίες. Οι άνθρωποι της δουλειάς και της δημιουργίας, εμάς. Οι άνθρωποι της κερδοσκοπίας και της πελατειακής κοινωνίας, εκείνους.

Σύντροφοι, συντρόφισσες,

Τα θέματα αυτά δεν είναι μόνο ιδεολογικά χωρίς πρακτική επίπτωση στη ζωή και στο μέλλον μας.

Αυτή την ώρα υπάρχει μια πολύ σκληρή διαπραγμάτευση για την «Ατζέντα 2000», δηλαδή τους πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πως θα χρησιμοποιηθούν. Ορισμένες χώρες του Βορρά καμώνονται ότι αγνοούν, πως βάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι οι πολιτικές συνοχής. Θέλουν να περιορίσουν δραστικά τους πόρους και την ανακατανομή τους.

Εμείς, η δική μας κυβέρνηση, μαζί με την κυβέρνηση της Ισπανίας και Πορτογαλίας δίνουμε αυτή την ώρα μια σκληρή μάχη για την διαφύλαξη των πολιτικών συνοχής. Και πιστεύουμε ότι θα πετύχουμε.

Το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης είναι μία πρόκληση και μια ευκαιρία ώστε από το 2000 έως το 2006 να μετασχηματίσουμε

την Ελλάδα δυναμικά σε μια ανταγωνιστική και ευημερούσα οικονομία.

Σ' αυτό το διάστημα μέσα από την ανάπτυξη πρέπει να δώσουμε λύση στο πρόβλημα της ανεργίας και της απασχόλησης, πρέπει να κάνουμε βιώσιμο και ανταγωνιστικό τον αγροτικό τομέα.

Σ' αυτό το διάστημα πρέπει να ολοκληρώσουμε όλες τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις στην διοίκηση, στην εκπαίδευση, στην υγεία, στο τραπεζικό σύστημα, στην οικονομία, τους θεσμούς, ώστε να εξασφαλίζουμε στην Ελλάδα και τους Έλληνες όλους τους μεγάλους εθνικούς στόχους για τον 21^ο αιώνα.

Εδώ υπάρχει η κρίσιμη διαφορά: Η ελληνική κυβέρνηση στη διαπραγμάτευση με την Ευρωπαϊκή Ένωση και στην αξιοποίηση των αποτελεσμάτων αυτής της διαπραγμάτευσης καλείται να απαντήσει σε ερωτήματα όπως ανάπτυξη για ποιούς, με τί κατανομές οφελών-κόστους, ποιές οι προϋποθέσεις και οι στόχοι των ενισχύσεων; Ή πιο απλά, μεταξύ άλλων: Ενισχύουμε εκπαίδευση-απασχόληση ή επιδοτούμε κυρίως ιδιωτικές επιχειρήσεις; Αμφιβάλλει κανείς ότι ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Νέα Δημοκρατία θα δώσουν διαφορετικές απαντήσεις; Αμφιβάλλει κανείς ότι ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Νέα Δημοκρατία θα έχουν διαφορετικές πρακτικές; Δεν έχει να εξετάσει κανείς τον τρόπο χρησιμοποίησης του Α' Κοινοτικού

Πλαισίου Στήριξης από τη Νέα Δημοκρατία. Πέρασε σχεδόν απαρατήρητο για τους πολλούς. Απέτυχαν. Άλλαξαν μήπως μέχρι τώρα; Πού είναι οι προτάσεις τους; Απλώς περιφέρονται σε διάφορα κανάλια με βαρύγδουπη πόζα και με βαθειά άγνοια.

Στην αποτυχημένη αυτή παράταξη, απαντάμε με την ιστορία μας και με το έργο μας. Τους απαντάμε κυρίως με το μέλλον μας.

Το έργο μας δεν ήταν απλώς θέμα κυβερνητικής πολιτικής. Ζητήσαμε και πείσαμε τον ελληνικό λαό να εργαστεί για το μέλλον του. Η κυβέρνησή μας ευτύχησε να χειριστεί σωστά και άξια τους κόπους και τις προσπάθειες του λαού μας.

Η επιτυχία του έργου μας, μας δίνει την φρεσκάδα μιας νέας εφόδου στο μέλλον. Αυτό είναι το νόημα του Συνεδρίου μας. Αυτό είναι το νόημα των αλληπάλληλων αναμετρήσεων που έρχονται. Οι Ευρωεκλογές και οι Εθνικές εκλογές του 2000 είναι μόνον δύο ενδιάμεσοι σταθμοί της τελικής μας προσπάθειας. Δικό μας ορόσημο, ορόσημο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι το 2000 με 2006. Είναι η διασφάλιση της ανάπτυξης και η διαχείριση του Κοινοτικού Πλαισίου. Είναι η μεγάλη αναπτυξιακή ευκαιρία της χώρας, που μόνο το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ξέρει, θέλει και μπορεί να κάνει πράξη για την Ελλάδα. Να την κάνει ωφέλιμη για τον λαό και τον τόπο.

*Ηωροσωται
για το μέλλον*

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

Στις εκλογές του 2000 θα προσέλθουμε στον Ελληνικό λαό έχοντας ένα πλούσιο έργο. Δεν θα ζητήσουμε την ψήφο του όμως μόνο για όσα επιτύχαμε, αλλά κυρίως για να ολοκληρώσουμε - όλοι μαζί - τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις που ήδη δρομολογήσαμε.

Η σημερινή κατάσταση της οικονομίας μας είναι ιδιαίτερα θετική, αλλά και κρίσιμη. Μετά από μια εικοσαετία περίπου στασιμότητας των αναπτυξιακών μας ρυθμών, οι βελτιώσεις που συντελούνται στο μακροοικονομικό και στο διαρθρωτικό επίπεδο ανατρέπουν περιορισμούς που καθήλωναν την οικονομική δυναμική.

Προοπτικά όμως, πρέπει να ενισχύσουμε την ανταγωνιστική ικανότητα και την ανθεκτικότητα της οικονομίας μας. Να δημιουργούμε συνεχώς τους όρους, τους θεσμούς, τις αλλαγές που θα διασφαλίζουν την δικαιότερη κοινωνία που θέλουμε να προσφέρουμε στον τόπο.

Το 1999 θα είναι η χρονιά της μεγάλης προσπάθειας. Είναι η κρίσιμη χρονιά αφετηρίας ενός νέου μεγάλου κύκλου 1999-2006. Το 1999 το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αντιμετωπίζει την μεγάλη πρόκληση:

Πρώτον, να εμπεδώσει και να διασφαλίσει την σύγκλιση και την ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ. Είμαστε σε καλό δρόμο, θα το πετύχουμε.

Δεύτερον, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πρέπει το 1999 να αποτυπώσει ξεκάθαρα το σχέδιο της αναπτυξιακής και κοινωνικής πολιτικής με το οποίο η Ελλάδα θα γυρίσει την σελίδα του 21^{ου} αιώνα. Είμαστε και εδώ σε καλό δρόμο. Και αυτό θα το πετύχουμε.

Από το 1999 οι προτεραιότητες αυτές πρέπει να γίνουν σαφείς ώστε η ελληνική κοινωνία να έχει για άλλη μια φορά μπροστά της ξεκάθαρες και αποσαφηνισμένες επιλογές. Το 1999 είναι καθοριστική χρονιά έντασης της κυβερνητικής προσπάθειας.

Το 1999 έχοντας δημιουργήσει πλέον ένα σταθερό δημοσιονομικό περιβάλλον και έχοντας προχωρήσει ταυτόχρονα στην μηχανοργάνωση των εφοριών, θα μπορούμε να δούμε μεταξύ άλλων μία συνολικότερη αναδιάρθρωση του φορολογικού μας συστήματος προς τις εξής κατευθύνσεις:

- Διεύρυνση της φορολογικής βάσης και παράλληλη μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης, έτσι ώστε να καταστήσουμε την ελληνική οικονομία ελκυστική για επενδύσεις, εργασία και επιχειρηματικές πρωτοβουλίες.

- Πιο συγκεκριμένα θα εξετασθούν οι δυνατότητες ελάφρυνσης των φορολογικών επιβαρύνσεων όσων συνεισφέρουν με δυσανάλογο τρόπο στα δημόσια βάρη στα τελευταία χρόνια, με κεντρικό στόχο εκείνους που έχουν το χαμηλότερο εισόδημα.
- Αναθεώρηση του συστήματος των αντικειμενικών κριτηρίων φορολόγησης με την ολοκλήρωση της μηχανοργάνωσης και του περιορισμού της φοροδιαφυγής.
- Απλοποίηση, διαφάνεια και μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα του φορολογικού συστήματος. Ο ειλικρινής φορολογούμενος θα πρέπει να μπορεί να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του χωρίς γραφειοκρατία, χωρίς υπερβολικές καθυστερήσεις και ταλαιπωρία. Έτσι και το φορολογικό σύστημα θα μπορεί να απαλλαγεί από τα πολύπλοκα γραφειοκρατικά καθήκοντα και οι φορολογικές αρχές, να συγκεντρώσουν τις δυνάμεις τους και την προσοχή τους στον έλεγχο των σημαντικών υποθέσεων, στον εντοπισμό όσων διαφεύγουν και στη διεύρυνση της φορολογικής βάσης.

Όμως, συντρόφισσες και σύντροφοι, ας μην ξεχνάμε, ιδιαίτερα εμείς, ότι ο μόνος μηχανισμός στήριξης της κοινωνικής αλληλεγγύης και εκπλήρωσης του στόχου της κοινωνικής συνοχής είναι η συμμετοχή στα κοινά βάρη. Ότι αν οι συντηρητικές δυνάμεις πολεμούν λυσσαλέα τις φορολογικές

μας πολιτικές είναι γιατί μ' αυτές πραγματοποιούμε μια στοιχειώδη αναδιανομή εισοδήματος σε μια άνιση κοινωνία.

Το φορολογικό αποτελεί ένα μεταξύ πολλών άλλων σημαντικών θεμάτων που θα μας απασχολήσουν. Θα συνεχίσουμε να σχεδιάζουμε και να εφαρμόζουμε πολιτικές για καλύτερες συνθήκες ζωής, για την ποιότητα ζωής, για την αντιμετώπιση των άλλων μεγάλων προβλημάτων της κοινωνίας μας όπως είναι η ασφάλεια του πολίτη και κυρίως η απασχόληση. Εδώ εντάσσεται και το θέμα του χρόνου εργασίας, της μείωσής του σε 35 ώρες και αναμορφώσεις στο φορολογικό σύστημα, που τα ευρωπαϊκά σοσιαλιστικά κόμματα συζητάμε έντονα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Παρακολουθούμε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και προβληματιζόμαστε από τις λύσεις που συζητούνται και τις εμπειρίες που δημιουργούνται. Όλοι εξετάζουν τί επιπτώσεις μπορεί να προκύψουν για την απασχόληση, τους μισθούς, την ανταγωνιστικότητα και την ανάπτυξη. Αναφέρω και τους τέσσερις τομείς, γιατί και οι τέσσερις αποτελούν ταυτόχρονες και αλληλένδετες προϋποθέσεις για την ευημερία της χώρας και των εργαζομένων.

Τα ζητήματα της απασχόλησης είναι κεντρικά για την πολιτική μας. Οι λύσεις και οι πολιτικές που θα επιδιώξουμε πρέπει να είναι σίγουρες, σταθερές και ενεργητικές, χωρίς να κλονίσουν βασικές πτυχές των οικονομικών και κοινωνικών μας λειτουργιών.

Το 1999 είναι χρονιά αποφασιστική για την κυβέρνηση, για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για την χώρα, χρονιά ολοκλήρωσης και σχεδιασμού.

Εδώ θέλω να κάνω μια αναφορά σε ορισμένες κοινωνικές αναμετρήσεις που υπάρχουν σήμερα στην Ελλάδα όπως υπήρξαν και στο άμεσο παρελθόν. / Κλάδοι διεκδικούν, πιέζουν, εκμεταλλεύονται την καθοριστική τους θέση για τη λειτουργία μιας δημόσιας υπηρεσίας για να επιβάλουν τις απόψεις τους, παράδειγμα οι τελωνειακοί χτες, οι πιλότοι σήμερα. / Στην προσπάθειά τους δεν αναλογίζονται το κοινωνικό κόστος, την επίπτωση στη ζωή του πολίτη, το κύμα κοινωνικών αντιδράσεων που προκαλούν. / Αυτή η στάση είναι απόρροια μιας αρρωστημένης και αποτυχημένης αντίληψης του κράτους παροχών. / Οι συγκροτημένες ομάδες δεν δέχονται να παραιτηθούν από το αναδιανεμητικό σχήμα που διαμόρφωσαν με ειδικές ρυθμίσεις που βυθίζουν όμως τον οργανισμό που τους τρέφει σε χρέη και τέλμα. / Δεν δέχονται να δουν άλλους συμβιβασμούς, που είναι αναγκαίοι όχι μόνο για να περισωθεί ο φορέας τους, η θέση εργασίας τους αλλά και για την ευημερία του κοινωνικού συνόλου.

Η επαγγελία μας για μια καλύτερη λειτουργία της κοινωνίας σημαίνει ότι έχουμε χρέος να επιβάλλουμε ένα ορθολογικό και κοινωνικά δίκαιο σύστημα συμπεριφορών με σαφή κριτήρια και αξιολογήσεις για την ανάπτυξη, για την κοινωνική αλληλεγγύη. Ο λαϊκισμός, ο συντεχνιασμός, το πελατειακό σύστημα ήταν ένα φορτίο αναξιοπιστίας των κομμάτων. Τα

αποτελέσματά τους ήταν δυσβάστακτα. Εμείς κάνουμε τη ρήξη μας μ' αυτό το παρελθόν. Έτσι μόνο θα ξεπεράσουμε τα όσα υπολείμματα ιδεολογικής και ηθικής ανομίας μας έχει κληροδοτήσει ένα μακρινό αλλά επίμονο παρελθόν. Έτσι μόνο θα δημιουργήσουμε μια ισχυρή και ισόρροπη κοινωνία.

Αν για την κυβέρνηση το 1999 χαράζει την πορεία ως το 2006, για το κίνημά μας το Συνέδριο είναι ακόμα μακρύτερης πνοής. Στο Συνέδριό μας τον Μάρτη πρέπει να βάλουμε τα θεμέλια, ώστε ο 21^{ος} αιώνας να βρει έναν ριζικά ανανεωμένο πολιτικό φορέα που θα χαράξει υπεύθυνα την πορεία της Ελλάδας μέσα στην Ευρωπαϊκή και την παγκόσμια πρόκληση.

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

Είναι αλήθεια ότι ακόμα ζούμε σε ένα περιβάλλον κρίσης της πολιτικής. Οι πολίτες, σε όλο τον δυτικό κόσμο, δείχνουν να αποσύρονται από το πολιτικό προσκήνιο, τα κόμματα απορρίπτονται και αντιμετωπίζεται με δυσπιστία η ίδια η πολιτική. Όμως, δέκα χρόνια μετά την έναρξη αυτής της κρίσης, ορισμένα πράγματα αρχίζουν να ξεκαθαρίζουν.

Πρώτον, αποδείχτηκε ότι η λεγόμενη κρίση της πολιτικής δεν είναι και τόσο αθώα διαδικασία. Αποδείχτηκε ότι την απαξίωση της πολιτικής την επιδιώκει το πιο αδίστακτο τμήμα του κερδοσκοπικού κεφαλαίου.

Αυτό το κομμάτι του καπιταλιστικού κόσμου, σε συνδυασμό με τους νεοφιλελεύθερους λάτρεις της ανεξέλεγκτης κυριαρχίας της αγοράς εδώ και δέκα χρόνια επιτίθενται εναντίον της πολιτικής. Επιτίθενται κατ' ουσία εναντίον της ίδιας της δημοκρατίας και της έννοιας της λαϊκής κυριαρχίας. Χτυπούν τους πολιτικούς, αλλά στην πραγματικότητα αποσκοπούν σε έναν πολιτικά ουδέτερο και κοινωνικά αδρανή λαό.

Θέλουν τον λαό μόνον καταναλωτή προϊόντων και όχι δημιουργό της ίδιας του της ζωής.

Αυτή η επιδίωξη απαξίωσης της πολιτικής, δεν θα γινόταν δυνατή χωρίς τον σημερινό ρόλο των ηλεκτρονικών κυρίως - μέσων μαζικής ενημέρωσης. Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης έχουν τον κύριο ιδεολογικό ρόλο της απαξίωσης της πολιτικής. Η «ατζέντα» των Μέσων Ενημέρωσης υποβαθμίζει το καίριο και αναβαθμίζει το ευτελές, υπονομεύοντας, έτσι τις προτεραιότητες της πολιτικής. Το ζούμε καθημερινά στη χώρα μας. Η πολιτική παίρνει διαστάσεις θεάτρου. Γι' αυτό κυριαρχούν οι προσωπικές σχέσεις και αντιπαραθέσεις. Για θέσεις ελάχιστος λόγος γίνεται. Σ' αυτή την τάση πρέπει να αντιπαρατεθούμε. Εμείς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., πρέπει να είμαστε αντίθετοι σ' αυτή την αγοραία έκδοση της πολιτικής. Για μας, η δύναμή μας είναι πάντα οι προγραμματικές μας θέσεις. Για μας η δύναμή μας είναι πάντοτε η άμεση σχέση μας με το λαό. Για μας η δύναμή μας είναι το έργο μας.

Γι' αυτό το Συνέδριό μας πρέπει να είναι ένα μεγάλο συμβόλαιο καινοτομίας και ρήξης με την μιζέρια που περιβάλλει το κομματικό σύστημα.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν ανακαλύπτει τον λαό από τις τηλεοπτικές οθόνες. Εδώ σ' αυτή την αίθουσα, σε κάθε οργάνωση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο τελευταίο χωριό της Ελλάδας υπάρχει ο κόσμος της εργασίας. Υπάρχει ο αγρότης και ο συνεταιριστής, ο βιοτέχνης και ο μικρομεσαίος, υπάρχει ο επιστήμονας και ο διανοούμενος, υπάρχει ο ελεύθερος επαγγελματίας και ο δημόσιος υπάλληλος, υπάρχει ο αγωνιστής της Εθνικής Αντίστασης, η γενιά του Πολυτεχνείου, η γενιά της Αλλαγής και η γενιά της σημερινής αμφισβήτησης.

Είμαστε ένα κόμμα που έρχεται από πολύ μακριά και θα πάει πολύ μακριά. Στο Συνέδριό μας θα πάμε για καθαρές αποφάσεις και λύσεις. Με ανοιχτό και συντροφικό διάλογο. Το Συνέδριό μας θα είναι βαθιά ενωτικό. Συνέδριο του όλου ΠΑ.ΣΟ.Κ. Συνέδριο που θα αγκαλιάζει τα πιο δυναμικά και πρωτοπόρα στρώματα της ελληνικής κοινωνίας. Συνέδριο θέσεων και όχι χαρακωμάτων. Συνέδριο προώθησης του Δημοκρατικού σοσιαλισμού, Συνέδριο τομή για την πορεία της χώρας στον 21^ο αιώνα. Το Συνέδριό μας θα είναι μια διαδικασία ανοιχτή στην κοινωνία, χωρίς στεγανά στις θέσεις και τις διαδικασίες, που πρέπει να είναι βαθιά δημοκρατικές

και κρυστάλλινα διαυγείς. Αυτό πρέπει από σήμερα με τις αποφάσεις μας να διαφυλάξουμε και να εγγυηθούμε.

Κυρίως, με το σύνολο της δράσης μας πρέπει να καταστήσουμε σαφές στην ελληνική κοινωνία ότι το Συνέδριό μας δεν είναι μια εσωστρεφής κομματική διαδικασία.

Πρέπει να καταστήσουμε διαυγή τον πολιτικό μας σχεδιασμό, έχουμε μπροστά μας ένα Συνέδριο ενότητας και νίκης.

Με την δυναμική του Συνεδρίου, με την δυναμική των ολοκληρωμένων πολιτικών μας θα επιδιώξουμε να είμαστε πρώτο κόμμα στις Ευρωεκλογές του Ιουνίου. Με την δύναμη των θέσεων του Συνεδρίου, με την δυναμική των ολοκληρωμένων πολιτικών μιας τετραετίας, θα προσέλθουμε στις κάλπες των εθνικών εκλογών του 2000 με ένα πλήρες σχέδιο για την ανάπτυξη και την κοινωνική δικαιοσύνη για το 2000 ως το 2006.

Το 1999 είναι η κρίσιμη και αποφασιστική χρονιά για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και την χώρα. Είναι χρονιά ολοκλήρωσης και νέου σχεδιασμού.

Έχουμε και θέσεις και όραμα για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Έχουμε και σχέδιο και όραμα για την Ελλάδα.

Έχουμε σχέδιο, έργο και προοπτική για την Ελλάδα του 21^{ου} αιώνα.

Θα κερδίσουμε την ανανέωση την Ενότητα και την προοπτική στο Συνέδριό μας.

Θα κερδίσουμε την μάχη του 1999 στην κυβέρνηση και την ένταξη μας στην ΟΝΕ.

Θα κερδίσουμε τις εκλογές του 2000, ώστε με σχέδιο και όραμα να θεμελιώσουμε την ανάπτυξη και την κοινωνική αλληλεγγύη για το 2000 ως το 2006.

Σας καλώ όλους σ' αυτό τον υπέροχο αγώνα για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και την Ελλάδα.

Καλώ όλους σε μια επανάσταση της ποιότητας στις κομματικές μας λειτουργίες. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ξέρει, θέλει και μπορεί να αλλάξει την μοίρα αυτού του τόπου.

Εμπρός για την νίκη, το 1999 και το 2000.

Εμείς θα γυρίσουμε την σελίδα του 21^{ου} αιώνα,
με μια Ελλάδα ισχυρή,
για την Ελλάδα της ευημερίας,
για την Ελλάδα της ασφάλειας,
για την Ελλάδα της Προόδου,

για την Ελλάδα της κοινωνικής αλληλεγγύης,
για μια Ελλάδα ισότιμη στην Ευρώπη,
για μια Ελλάδα υπερήφανη,
για ένα ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπερήφανο για την ιστορία του και βέβαιο
για το μέλλον του!!!